

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 150/13

Luxemburg, 26 november 2013

Arresten in de zaken C-40/12 P, C-50/12 P en C-58/12 P
Gascogne Sack Deutschland GmbH, Kendrion NV en Groupe Gascogne SA
/ Commissie

Het Hof bevestigt het arrest van het Gerecht over de deelname van de vennootschappen Gascogne Sack Deutschland, Groupe Gascogne en Kendrion aan een kartel op de markt van kunststof industriële zakken

Deze vennootschappen kunnen niettemin een beroep tot schadevergoeding instellen met oog op het herstel van de eventuele schade die zij hebben geleden als gevolg van de buitensporig lange duur van de procedure voor het Gerecht

In 2005 heeft de Commissie aan meerdere ondernemingen geldboeten voor in totaal meer dan 290 miljoen EUR opgelegd wegens hun deelname aan een kartel op de markt van kunststof industriële zakken¹. Volgens de Commissie bestond de inbreuk hoofdzakelijk in de vaststelling van prijzen, het opstellen van gemeenschappelijke prijscalculatieschema's, de verdeling van markten en de toewijzing van verkoopquota, de toewijzing van afnemers, zaken en orders en de uitwisseling van informatie in België, Duitsland, Spanje, Frankrijk, Luxemburg en Nederland.

Sommige van de ondernemingen die aan dit kartel hadden deelgenomen, hebben bij het Gerecht beroep tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie of verlaging van de hun opgelegde geldboete ingesteld. Bij zijn op 16 november 2011 gewezen arresten² heeft het Gerecht zich uitgesproken over een deel van deze beroepen, waarbij het die van de vennootschappen Kendrion NV, Groupe Gascogne SA en Sachsa Verpackung GmbH (ondertussen Gascogne Sack Deutschland GmbH) heeft verworpen. De hoogte van de aan hen opgelegde geldboeten is ongewijzigd gebleven.

Deze drie ondernemingen hebben bij het Hof van Justitie hogere voorziening tegen de arresten van het Gerecht ingesteld³.

In zijn vandaag gewezen arresten herinnert het Hof er om te beginnen aan dat wanneer een moedermaatschappij 100 % van het kapitaal in handen heeft van haar dochteronderneming die inbreuk op de mededingingsregels heeft gemaakt, er een eenvoudig vermoeden bestaat dat deze moedermaatschappij daadwerkelijk beslissende invloed op het gedrag van haar dochteronderneming uitoefent. De Commissie mag vervolgens de moedermaatschappij hoofdelijk aansprakelijk houden voor de betaling van de aan haar dochteronderneming opgelegde geldboete.

Dit is anders wanneer de moedermaatschappij het bewijs levert dat haar dochteronderneming zich zelfstandig op de markt gedraagt. Aangezien Groupe Gascogne en Kendrion er niet in waren

¹ Beschikking C(2005) 4634 definitief van de Commissie van 30 november 2005 inzake een procedure op grond van artikel 81 [EG] (Zaak COMP/F/38.354 – Industriële zakken) (L 282, blz.41).

² Arresten Gerecht van 16 november 2011 in de zaken Fardem Packaging BV / Commissie ([T-51/06](#)), Kendrion NV / Commissie ([T-54/06](#)), gevoegde zaken RKW SE / Commissie en JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA / Commissie ([T-55/06](#) en [T-66/06](#)), Low & Bonar plc en Bonar Technical Fabrics NV / Commissie ([T-59/06](#)), Stempher BV en Koninklijke Verpakingsindustrie Stempher CV / Commissie ([T-68/06](#)), Groupe Gascogne SA / Commissie ([T-72/06](#)), Plásticos Españoles SA (ASPLA) / Commissie ([T-76/06](#)), Álvarez SA / Commissie ([T-78/06](#)) en Sachsa Verpackung GmbH / Commissie ([T-79/06](#)), zie ook CP [121/11](#). In de zaken Trioplast Wittenheim SA / Commissie ([T-26/06](#)), Trioplast Industrier / Commissie ([T-40/06](#)), UPM-Kymmene Oyj / Commissie ([T-53/06](#)), FLS Plast / Commissie ([T-64/06](#)) en FLSmidth / Commissie ([T-65/06](#)), die ook verband houden met dit kartel, heeft het Gerecht arrest gewezen op respectievelijk 13 september 2010 en 6 maart 2012.

³ Tegen de arresten in de zaken T-64/06, T-65/06, T-76/06 en T-78/06 is ook hogere voorziening ingesteld (zie zaken [C-243/12 P](#), [C-238/12 P](#), [C-35/12 P](#) en [C-36/12 P](#), die thans nog in behandeling zijn).

geslaagd dit bewijs te leveren, bevestigt het Hof dat de Commissie hen aansprakelijk mocht houden voor de inbreuk die was gepleegd door hun respectievelijke dochteronderneming, te weten Sacha Verpackung en Fardem Packaging. Het Hof verklaart ook dat het feit dat de aan Kendrion opgelegde geldboete (34 miljoen EUR) veel hoger is dan de geldboete voor haar dochter (2,2 miljoen EUR) wordt verklaard door de omstandigheid dat deze beide vennootschappen op de datum van vaststelling van de beschikking van de Commissie over het kartel in kwestie, niet langer een en dezelfde onderneming vormden. Na de verkoop van haar dochteronderneming door Kendrion moest het maximale bedrag van de geldboete die voor deelname aan een kartel kan worden opgelegd, namelijk 10 % van de jaaromzet van de betrokken onderneming, voor elk van de beide vennootschappen verschillend worden berekend.

Vervolgens onderzoekt het Hof of het argument van de drie vennootschappen dat de duur van de procedure voor het Gerecht buitensporig lang is geweest, als gevolg waarvan zij schade zouden hebben geleden, in de onderhavige zaken gevolgen kan hebben.

Het Hof herinnert er in dat verband in de eerste plaats aan dat, bij gebreke van aanwijzingen dat de buitensporig lange duur van de procedure invloed heeft kunnen hebben op de uitkomst van het geding, de niet-inachtneming van de redelijke termijn niet kan leiden tot vernietiging van het bestreden arrest in het kader van een hogere voorziening. In de onderhavige zaken hebben de betrokken vennootschappen het Hof geen aanwijzing verschaft dat de niet-inachtneming van een redelijke procestermijn door het Gerecht, invloed heeft kunnen hebben op de uitkomst van de daarbij aanhangige gedingen. Bijgevolg wijst het Hof de verzoeken om vernietiging van de arresten van het Gerecht op die grond af.

In de tweede plaats verklaart het Hof dat een schadevordering tegen de Unie⁴ een doeltreffend en algemeen toepasselijk rechtsmiddel is om tegen een dergelijke niet-achtneming op te komen en deze te bestraffen, omdat deze alle gevallen van overschrijding van de redelijke procestermijn dekt. Het leidt hieruit af dat een **verzoek tot vergoeding van de schade die is geleden als gevolg van de niet-inachtneming**, door het Gerecht, **van een redelijke procestermijn niet direct aan het Hof kan worden voorgelegd in het kader van een hogere voorziening, maar bij het Gerecht zelf moet worden ingediend**. In het kader van een dergelijk beroep zal het aan het Gerecht staan om aan de hand van de omstandigheden van elk geval na te gaan of het Gerecht het beginsel van de redelijke termijn in acht heeft genomen. Het zal ook aan het Gerecht staan om te beoordelen of de betrokken partijen daadwerkelijk schade hebben geleden als gevolg de schending van hun recht op effectieve rechterlijke bescherming.

In die context benadrukt het Hof dat het Gerecht bij de beoordeling van het beroep tot schadevergoeding rekening zal moeten houden met de in de rechtsorden van de lidstaten toepasselijke algemene beginselen voor de behandeling van beroepen gebaseerd op vergelijkbare schendingen. Met name moet het Gerecht in die context trachten na te gaan of kan worden vastgesteld of zich niet alleen materiële schade heeft voorgedaan, maar ook immateriële schade die een partij mogelijk als gevolg van de termijnoverschrijding heeft geleden, die in voorkomend geval passend moet worden hersteld.

Na dit te hebben opgemerkt, stelt het Hof vast dat in de onderhavige zaken **de duur van behandeling van de zaken in kwestie** door het Gerecht, die 5 jaar en 9 maanden heeft bedragen, **niet kan worden gerechtvaardigd door enige omstandigheid die aan die zaken is toe te schrijven**. Noch de complexiteit van de gedingen, noch de houding van partijen, noch de bijzonderheden van de procedures kunnen hun buitensporig lange duur verklaren. In die omstandigheden komt het Hof tot de conclusie dat **de voor het Gerecht gevoerde procedures in strijd waren met het recht dat partijen krachtens het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie hebben op een berechting van hun zaak binnen een redelijke termijn**. Het Hof verklaart ook dat dit een voldoende gekwalificeerde schending van dit recht vormt, zodat op basis daarvan de aansprakelijkheid van de Unie voor de vermeend door hen geleden schade kan worden aangetoond.

---

⁴ Op grond van de artikelen 268 VWEU en 340, tweede alinea, VWEU.

In die omstandigheden **verwerpt het Hof de hogere voorzieningen van de drie ondernemingen in hun geheel.**

NOTA BENE: Bij het Hof van Justitie kan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld tegen een arrest of een beschikking van het Gerecht. In beginsel heeft de hogere voorziening geen opschortende werking. Indien de hogere voorziening ontvankelijk en gegrond is, vernietigt het Hof de beslissing van het Gerecht. Ingeval de zaak in staat van wijzen is, kan het Hof de zaak zelf afdoen. In het omgekeerde geval verwijst het de zaak naar het Gerecht, dat aan de door het Hof in het kader van de hogere voorziening gegeven beslissing is gebonden.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van de arresten ([C-40/12 P](#), [C-50/12 P](#) en [C-58/12 P](#)) is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170